

Súd: Krajský súd Košice
Spisová značka: 8Co/14/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7213221392
Dátum vydania rozhodnutia: 28. 02. 2014
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Marianna Hrabovecká
ECLI: ECLI:SK:KSKE:2014:7213221392.1

Uznesenie

Krajský súd v Košiciach v právnej veci navrhovateľa Q. F. H. nar. X.X.U. bývajúceho v K. N. C.. B. Č.. XX proti odporcovi 1. M. H. nar. XX.X.U. bývajúcemu v K. N. C.. B. Č.. XX a proti odporkyňi 2. C. H. nar. XX.XX.U. bývajúcej v Č. T., V. Č.. X, W. v konaní o nariadenie predbežného opatrenia o výživnom o odvolaní odporcov v 1. a 2. rade proti uzneseniu Okresného súdu Košice II zo 4. septembra 2013 č.k. 25C 166/2013-7 takto

rozhodol:

P o t v r d z u j e uznesenie.

o d ô v o d n e n i e :

Súd prvého stupňa uznesením zo 4. septembra 2013 č.k. 25C 166/2013-7 nariadil predbežné opatrenie, ktorým určil výživné od odporcu v 1. rade pre navrhovateľa 27,13 € mesačne od 3.9.2013 do budúca, ktoré zaviazal odporcu v 1. rade prispievať vždy do 15-teho dňa toho ktorého mesiaca dopredu navrhovateľovi a určil výživné zo strany odporkyne v 2. rade pre navrhovateľa 27,13 € mesačne od 3.9.2013 do budúca, ktoré zaviazal odporkyňu v 2. rade prispievať vždy do 15-teho dňa toho ktorého mesiaca dopredu navrhovateľovi. Navrhovateľovi uložil, aby do 30 dní odo dňa právoplatnosti tohto rozhodnutia podal na Okresnom súde Košice II návrh na začatie konania o určenie vyživovacej povinnosti od odporcov v 1. a 2. rade k navrhovateľovi. O trovách konania rozhodol tak, že žiaden z účastníkov nemá právo na ich náhradu.

Proti tomuto uzneseniu podal včas odvolanie odporca v 1. rade s návrhom, aby odvolací súd návrh navrhovateľa na nariadenie predbežného opatrenia v plnom rozsahu zamietol. Zdôraznil, že navrhovateľ nežije v spoločnej domácnosti s rodičom, vedie samostatný život a od mája 2012 o ňom nič nevie. Rovnako konštatoval porušenie dobrých mravov, keď navrhovateľ niekoľkokrát vymenil telefónne číslo, aby sa ne neho nemohol kontaktovať a zatajil miesto pobytu, aby ho nemohol navštíviť. Po skončení gymnázia nastúpil do trvalého pracovného pomeru, kde mal pravidelný príjem 600 €, ale o zamestnanie prišiel vlastným zavinením, keď dal výpoveď a odišiel do S. za F.. Proti navrhovateľovi sú vedené exekúcie z jeho vlastnej viny, hoci on, ako otec ich vyrovnal a navrhovateľ ostal bez jedinej dlžoby. Posledná exekúcia 821,80 € bola za telefón, čo nepatrí medzi štandardné položky výživného, rovnako ako ani cigarety, ktoré fajčí napriek tomu, že je chorý a má atopický ekzém. Navrhol, aby súd vyžiadal od navrhovateľa všetky vysvedčenia z gymnázia, z ktorých je zrejmé, že prospieval na hranici pre univerzitné štúdium nepostačujúcej a v súčasnosti navštevuje tretiu vysokú školu. Poukázal aj na to, že má 64 rokov a jeho zamestnanie je závislé od povinnej lekárskej prehliadky a povinných každoročných psychotestov. Oženil sa a stará sa o 14-ročnú dcéru A. H., ktorá je nemocná, trpí infekčným reumatizmom a má nasadenú biologickú liečbu. Vyjadril názor, že náklady súvisiace so zabezpečením zdravotnej starostlivosti dcéry sú prednostnejšie u maloletého dieťaťa, ako u navrhovateľa, ktorý niekoľkokrát nevedel ukončiť W. fakultu z vlastného zavinenia, pretože sa neučil.

Odporkyňa v 2. rade podala odvolanie proti uzneseniu z dôvodu, že zistený skutkový stav nezahrnul širšie okolnosti, ktoré navrhovateľa viedli k podaniu návrhu na predbežné opatrenie a jej súčasná zdravotná a finančná situácia sotva umožňuje pokryť základné životné potreby. Zdôraznila, že vzhľadom k študijnej a profesijnej histórii navrhovateľa a taktiež vzhľadom k jeho osobnostným charakteristikám je málo pravdepodobné, že by jeho záujem o štúdium bol naozaj úprimný. Uviedla, že s navrhovateľom nie je v osobnom, ani žiadnom inom kontakte už niekoľko rokov od doby, keď sa za ňou zastavil v W. a požiadal ju o pomoc pri hľadaní zamestnania, resp. brigády v W.. Spoločne so svojím priateľom mu zaistili ubytovanie, základné životné potreby, poskytli mu mobilný telefón, vrátane SIM karty a kreditu na volanie, aby si mohol nájsť zamestnanie a bol zastihnuteľný. Po niekoľkých dňoch bol pre ňu z neznámeho dôvodu z ubytovne vylúčený a opustil i W.. Od tej chvíle sa už nepokúsil s ňou spojiť, hoci sa jej kontaktné údaje nezmenili. Zmierila sa s tým, že sa jej ozve, až bude niečo potrebovať, čo sa teraz, hoc v nečakanej podobe, naplnilo. Tiež uviedla, že navrhovateľ ju o svojom rozhodnutí nastúpiť na štúdium, či zažiadať o predbežné opatrenie neinformoval a podal tento návrh bez toho, aby naznačil potrebu akejkoľvek podpory. Napriek týmto skutočnostiam rada by ho v štúdiu podporila, domnieva sa však, že je to neperspektívne a že jeho konanie i motívy sú transparentne iného druhu. Vzhľadom k tomu, že od 21.1.2010 je v predčasnom starobnom dôchodku a to zo zdravotných dôvodov, naviac po niekoľkých operáciách, nie je aktuálne schopná privyrobiť si brigádne a dôchodok jej sotva stačí na pokrytie základných životných potrieb. Z týchto dôvodov navrhla, aby odvolací súd zrušil rozhodnutie o predbežnom opatrení a v prípade konania vo veci samej, prihliadol k študijnej aktivite a výsledkom navrhovateľa a zhodnotil, či sa skutočne pripravuje na budúce povolanie alebo sa naopak pokúša využiť výhody sociálneho systému a dočasne sa materiálne zabezpečiť bez akéhokoľvek osobného pričinenia.

Navrhovateľ vo vyjadrení k odvolaniu odporcu v 1. rade uviedol, že v rámci obsahovej stránky odvolania kladie kardinálny rez otázkou, či nie je odporom dobrých mravov správanie práve biologického otca, pretože prvoradým záujmom rodiča by mali byť blaho a všestranný rozvoj svojho dieťaťa. Tento sa odporcovi zjavne nepodarilo naplniť, a preto sa zarážajúcou javí ďalšia otázka, aký je pravý dôvod skutočnosti, že má osvojené cudzie dieťa a svoje vlastné mal umiestnené v detskom domove? Je poľutovaniahodné, že marasmus sa premietol tak hlboko do vzťahu rodiča a dieťaťa. Konštatoval, že odporca do času jeho odchodu do detského domova mu vštepoval, že je dôležité vyštudovať dve vysoké školy, preto je paradoxný fakt, že mu v čase jeho štúdia prekáža; zároveň zrejme nadobúda dojem, že je predĺžená ruka rektora, prípadne dekana, a zdá sa mu scestné tvrdiť, že nedoniesol na kontrolu a schválenie index z W.M. fakulty za akademický rok 2012/2013, a nie je v kontakte s odporcom od mája 2012, ako sám uvádza. Do pozornosti dal aj neustále porušovanie poštového tajomstva odporcom, nielen na základe zákona č. 324/2011 Z.z. o poštách (§ 10), ale i článku 22 Ústavy SR. Na margo štúdia na W.M. H. L. uviedol, že pre účely nariadenia predbežného opatrenia nepovažoval za nutné uvádzať to v návrhu na vydanie predbežného opatrenia. Vo vyjadrení k odvolaniu odporkyne v 2. rade konštatoval, že žiaden mobilný telefón, vrátane SIM karty, či kreditu nedostal a pokúšal sa ju nájsť začiatkom r. 2011 na adrese N. XX, W., avšak mu bolo susedom oznámené, že sa odsťahovala. Za ostatný čas sa s ním ani ona nepokúsila kontaktovať. Vyjadril názor, že účelom predbežného opatrenia je dočasná úprava pomerov účastníkov a skúmaním širších okolností by inštitút predbežného opatrenia strácal svoj význam. Zároveň ide o oprávnený nárok, keďže je študentom denného štúdia a právne skutočnosti potrebné pre nariadenie predbežného opatrenia preukázal. Z totožného dôvodu, ktorý je uvedený vo vyjadrení k odvolaniu odporcu v 1. rade, a teda dôvodne zo zákona in concreto § 62 najmä jeho ods. 1, 3 a 5 zák.č. 36/2005 Z.z. v znení neskorších predpisov žiadal uznesenie súdu prvého stupňa ako vecne správne potvrdiť.

Podľa § 219 ods. 1 O.s.p. odvolací súd rozhodne potvrdí, ak je vo výroku vecne správne. Podľa odseku 2 cit. zák. ustanovenia, ak sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, môže sa v odôvodnení obmedziť len na skonštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia, prípadne doplniť na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia ďalšie dôvody.

Odvolací súd na základe odvolania odporcu v 1. rade a odporkyne v 2. rade preskúmal napadnuté uznesenie aj s konaním, ktoré mu predchádzalo podľa § 212 ods. 1 O.s.p. bez nariadenia pojednávania podľa § 214 ods. 2 O.s.p. a dospel k presvedčeniu, že súd prvého stupňa dostatočne zistil skutkový stav

v rozsahu potrebnom pre nariadenie predbežného opatrenia a posúdil ho podľa správnych zákonných ustanovení Občianskeho súdneho poriadku, preto je odôvodnenie napadnutého uznesenia presvedčivé a s jeho závermi sa odvolací súd v plnom rozsahu stotožňuje. Odvolací súd posúdením všetkých relevantných skutočností vo vzťahu k predmetu konania, rovnako ako súd prvého stupňa, dospel k záveru, že v prejednávanej veci bola splnená zákonná podmienka pre nariadenie predbežného opatrenia, pretože navrhovateľ osvedčil naliehavosť potreby dočasnej úpravy pomerov, ktorá nastala v dôsledku nepochybne zistenej skutočnosti, že navrhovateľ je študentom denného bakalárskeho štúdia na H. H. L. M. K., kde sa pripravuje na svoje budúce povolanie a nie je schopný sám sa živiť, pričom jeho rodičia (odporca v 1. rade a odporkyňa v 2. rade) neprispievajú na jeho výživu. Súd prvého stupňa rovnako správne rozhodol, keď zaviazal odporcu v 1. rade a odporkyňu v 2. rade prispievať na výživu navrhovateľa vo výške 30% zo sumy životného minima, ktorá od 1.7.2013 je 27,13 € na plnoleté nezaopatrené dieťa, pretože súd sa pri rozhodovaní o návrhu na predbežnú úpravu rozsahu vyživovacej povinnosti povinného voči oprávnenému nespravuje kritériami určenými v § 75 ods. 1 Zákona o rodine, ktoré si vyžadujú podrobnejšie dokazovanie, ale kritériom primeranosti, provizórnosti a kritériom zakotveným v ust. § 76 ods. 1 písm. a/ O.s.p., podľa ktorého súd môže predbežným opatrením nariadiť účastníkovi, aby platil výživné v nevyhnutnej miere, ktorá sa posudzuje v každom prípade osobitne podľa pomerov a potrieb účastníkov. Vo vzťahu k odvolacím námietkam odporcu v 1. rade a odporkyne v 2. rade odvolací súd poukazuje na § 62 ods. 3 Zákona o rodine, podľa ktorého je každý rodič povinný bez ohľadu na svoje schopnosti, možnosti a majetkové pomery plniť si svoju vyživovaciu povinnosť v minimálnom rozsahu vo výške 30% zo sumy životného minima na nezaopatrené nplnoleté alebo nezaopatrené plnoleté dieťa. Z citovaného zákonného ustanovenia vyplýva, že každá povinná osoba musí vždy, aj v prípade, ak nemá dostatočný príjem, eventuálne nemá žiaden príjem, zabezpečiť výživu dieťaťa v minimálnom rozsahu. Odvolací súd tiež zdôrazňuje, že nariadením predbežného opatrenia ide len o dočasný zásah súdu a predbežné opatrenie nemá prejedikovať rozhodnutie vo veci samej, ktoré môže byť po úplnom zistení skutkového stavu a jeho vyhodnotení odlišné od dočasnej úpravy pomerov. Opodstatnenosťou skutočností uvádzaných odporcom v 1. rade a odporkyňou v 2. rade sa bude dôsledne zaoberať konajúci súd v rámci zisťovania skutkového stavu potrebného pre rozhodnutie vo veci samej. Odvolací súd konštatuje, že predbežné opatrenie je jedným zo zabezpečovacích inštitútov v civilnom procese a zabezpečovacia funkcia predbežných opatrení sa prejavuje najmä v ich schopnosti zabrániť dočasnou a provizórnou úpravou nepriaznivým následkom, ktoré mohli pred začatím konania alebo v začatom konaní nastať. Základnými znakmi predbežných opatrení sú ich dočasnosť a provizórnosť. Najmä atribút provizórnosti je potrebné mimoriadne vyzdvihnúť, lebo už zo samotného označenia „predbežné opatrenie“ vyplýva, že nejde o konečnú a definitívnu úpravu vzťahov medzi subjektmi, že nariadením predbežného opatrenia nezískava jeden z účastníkov silnejšie postavenie, nezískava práva, o ktorých sa má rozhodnúť až v budúcnosti, ale sa ním len dočasne a hlavne predbežne upravuje určitý okruh vzťahov. Predbežné opatrenie neprejudikuje prípadný úspech, resp. neúspech v konaní o merite veci. Navrhovateľ v návrhu na nariadenie predbežného opatrenia opísal rozhodujúce skutočnosti odôvodňujúce nariadenie predbežného opatrenia, deklaroval opodstatnenie nároku vo veci samej a už v podanom návrhu na nariadenie predbežného opatrenia osvedčil také skutočnosti, ktoré opodstatňujú jeho hmotnoprávny nárok vo veci samej. Súd o návrhu na nariadenie predbežného opatrenia rozhodne aj bez výsluchu účastníkov konania (§ 75 ods. 6 a § 131 O.s.p.), čím je daná možnosť súdu rozhodnúť o návrhu na nariadenie predbežného opatrenia aj bez toho, že by sa účastníci k návrhu na nariadenie predbežného opatrenia priamo a ústne vyjadrili. Táto skutočnosť je v súlade s účelom predbežného opatrenia, pretože súd v zákonom stanovenej relatívne krátkej lehote nemá čas na dokazovanie a o nariadení predbežného opatrenia rozhoduje na základe akejsi pomyselnej pravdepodobnosti. Z dôvodu, že ide iba o predbežnú úpravu pomerov účastníkov konania, nebolo úlohou odvolacieho súdu dôsledne sa zaoberať odvolacími námietkami odporcu v 1. rade a odporkyne v 2. rade, pretože sa prakticky týkajú už veci samej a majú význam pre konečné rozhodnutie. Z uvedených dôvodov odvolací súd uznesenie súdu prvého stupňa podľa § 219 ods. 1 O.s.p. ako vecne správne potvrdil a na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia doplnil ďalšie dôvody (§ 219 ods. 2 O.s.p.).

Toto rozhodnutie senát prijal v pomere hlasov 3:0 (§ 3 ods. 9 zák. č. 757/2004 Z.z.).

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu odvolanie nie je prípustné.